



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Ioanne Scholastico Prumiae, qui cum daemone fertur concubuisse, cap.
10

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ne aëris aliquid posse meliorari, & ob fluminis interpositionem ab incubo dæmone liberari. Trāsmissa puella, apparuit dæmon sacerdoti, apertis ei vocibus dicens: Male sacerdos, quare abstulisti mihi vxorem meam? malo tuo hoc fecisti. Et mox trusit eum in pectora tam validè, ut sanguinem vomēs, tertia die moreretur. Huius rei testis est Abbas noster, testis etiam Gerardus monachus noster, aliquando Bonnēsis Scholasticus, quibus res bene innotuit.

C A P V T IX.

In villa Briseke, quæ vicina est castro Rinecke, sicut mihi narravit Arnoldus monachus noster, qui tunc temporis rem gestam intellexit, ante hos annos duodecim mulier quadam fuit, quam dæmō quidam, eo quo prædictum est modo, corruptit. Sedente ea die quadam in taberna, cordis cœpit defectū sentire; timensque adesse mortem, vocari sibi celerius perivit sacerdotem. Cui cùm dæmonis ludificationem, & horrendam illam, qua septem annis laborauerat, dixisset commixtionem, lingua deficiente, in ipsa cōfessione spiritum efflauit: quæ cùm incredibili libidine à libidinis autore vexaretur, nunquā alicui dixerit voluit, vel potius ausa nō fuit, vel, quod credibilius est, in illius amore delectabatur. **A P O L L O N I V S :** Si dæmones talia, cùm eis permisum fuerit, facere possunt, valde cauendū est feminis, ne eis occasione præbeant, vel aliquo cōsensu posse tribuāt. **C Ā S A R I V S :** Non solū in his cauendū mulieribus, sed & viris, quia sicut dæmones per formas vitorum, vt dictum est, feminas ludificant & corrumpunt, ita per species seminarum viros seducunt & decipiunt. **L e g e V i t a s p a t r u m , & i n u e n i e s i b i q u o d s a m v i r o s p e r f e c t o s p e r f a n t a s m a t a m u l i e r u m d e l u s o s , c o n f r a c t o s , & d e i e c t o s . D i c a m t i b i & a l i q u a e x e m p l a , q u i b u s c o g n o s c e s v i r o s à d æ m o n i b u s i n s p e c i e m u l i e r u m l u d i f i c a t o s .**

C A P V T X.

Prumiæ Scholasticus quidam fuit, Ioannes nomine, vir quidem literatus, sed leuis & lubricus. **Isti, sicut de eo dicebatur, & sicut ab Abate eiusdem** *De dæmonib[us] monib[us] incubis.*

dem monasterij audiui, femina quædam promiserat,
quod tali nocte ad eum veniret. Nocte condicta, illa
quidem non venit, sed in eius specie consimilique vo-
ce diabolus clerici lectum ascendit: quem putans fe-
minam bene sibi notam esse, cognovit eū. Manè sur-
gens, cùm dæmonem, quem feminam esse putauit, e-
gredi compelleret, respondit ille: Cum quo putas te
hac nocte iacuisse? cumq; ille diceret, Cū tali femi-
na. Respondit dæmon: Nequaquam, sed cùm diabo-
lo. Ad quod verbum Ioannes, sicut mirabilis fuit, ita
mirabile verbum, quod dicere verecundor, respondit,
diabolum irridens, & de opere nil curans.

CAPVT XI.

IN ciuitate Susatia ciuis quidam erat Henricus no-
mine, cognomento Gemma; huius officij fuit vinū
in tabernis vendere: habebat autem tabernam ali-
quantulum a domo sua remotam. Qui cùm nocte
quadam, secundūm consuetudinem, tardè de taberna
rediens, & pecuniam de vino collectam secum portās,
domum festinaret, vedit quandam speciem muliebrē,
in alba ueste & linea stantem in loco quodam, vbi ci-
ues solent placitare. Nihil mali de ea suspicans, cùm
ad locum venisset, illa per vestem hominem traxit, &
ait; O amice, diu te hīc expectaui, amare me debes.
Ille vestem de manu eius excutiente & dicente, sine me
ire, luxuriæ tuæ non consentiam, sed vadam ad vxore
meam. Illa fortiter institit, ad commixtionem eum
inuitans. Quæ cùm verbis non proficeret, inter bra-
chia sua virum tollens, & multum comprimens, in aë-
ra leuauit, atque ultra monasterium sancti Patrocli,
quod satis altum est, illum transferens, in pasculo de-
posuit. Qui dimissus, extra mentem factus, cùm post
horam resumptis viribus respirasset, surrexit, & ad do-
mum suam claustro vicinā, manibus pedibusque re-
ptando, cum labore veniens, ad ostium pulsauit. Sur-
gentē familia, vt lumen accenderent, clamauit ille:
Nolite lumen accendere, non enim mihi expedit il-
lud videre. Et reclinauerunt eum in lectulo suo, quia
debilis erat valde, tam in sensu, quam in corpore. Tri-
bus